

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4CoKR/44/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116216725
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Kohútová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7116216725.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Kohútovej a sudcov JUDr. Slávky Maruščákovej a JUDr. Igora Ragana v spore žalobcu: KRÁLIK & PARTNERS, konkurzy a reštrukturalizácie k.s., správca konkurznej podstaty, Floriánska 19, 040 01 Košice, zn. správcu: S1742 - správca úpadcu: T SILVER, a.s. v likvidácii, so sídlom: Popradská 64/l., 040 11 Košice, IČO: 36 458 911, zastúpený: JUDr. Michal Michalovčík, advokát, Makovická 768/20, 089 01 Svidník, proti žalovanému: KONRES, k.s., Hviezdoslavova 6/3388, 040 01 Košice, zn. správcu: S1651 - správca úpadcu: Jana Lacková, nar. 26.12.1976, Clementisova 6, 040 22 Košice, zastúpený: JUDr. Peter Žoldoš, advokát, Žriedlová 3, 040 01 Košice, IČO: 50 218 506, o vylúčenie majetku zo súpisu konkurznej podstaty, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 10. septembra 2020, č.k. 31Cbi/16/2016-259, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 10. septembra 2020, č.k. 31Cbi/16/2016-259 v napadnutom prvom a treťom výroku.

II. O d m i e t a odvolanie voči druhému výroku rozsudku, ktorým súd prvej inštancie návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

III. Žalovanému priznáva proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol takto:

I. Žalobu zamietla.

II. Návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 17C/268/2014 zamietla.

III. Žalovanému priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou, ktorú doručil súdu prvej inštancie dňa 29.7.2016, domáhal vylúčenia byt č. XX o výmere XX m² v bytovom dome Clementisova 4, 5, 6 a podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu - XXXX/XXXXXX, súp. č. XXX na parc. č. XXXX, zapísaný na A. XXXXX, P.Ú.. M. - súpisová hodnota majetku 55.000,- eur, zo súpisu konkurznej podstaty vo veci vyhláseného konkurzu na úpadcu - Jana Lacková, bytom Clementisova 6, 040 22 Košice. Žalobu odôvodnil tým, že spornú nehnuteľnosť zapísal správca podstaty úpadcu do súpisu oddelenej podstaty. Vlastnícke právo k nehnuteľnosti vyplýva zo Zmluvy o zabezpečovacom prevode práva zo dňa 31.8.2005, na základe ktorej sa žalobca mal stať vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti.

3. Žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Namietal, že žalobca (T SILVER, a.s. v likvidácii) uzatvoril zmluvu o predaji časti podniku, preto nie je aktívne vecne legitimovaný na uplatnenie nároku voči žalovanému. Ďalej namietal, že žalobca nepreukázal právny dôvod vzniku pohľadávky a realnosť poskytnutia pôžičiek úpadcovi. Nakoľko neexistuje primárny záväzok úpadcu, nemôže existovať ani sekundárne právo titulom zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva v zmysle zmluvy o zabezpečovacom prevode práva. Taktiež namietal premlčanie nárokov žalobcu s poukazom na článok 2 Zmluvy o zabezpečovacom prevode práva, kde sa žalobca a úpadca dohodli, že úpadca vráti pôžičky nasledujúci deň po písomnej výzve veriteľa. Žalobca ako veriteľ bol preto oprávnený vyzvať dlžníka na vrátenie pôžičiek deň nasledujúci po dni ich poskytnutia, t.j. dňa 1.7.2005 a dňa 1.9.2005. Nároky žalobcu na zaplatenie poskytnutých pôžičiek sa preto premlčali ku dňu 1.7.2008 a ku dňu 1.9.2008, keďže žalobca tieto nároky neuplatnil na súde v premlčacej lehote podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Uvedené právne závery sú v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou a to rozhodnutím R28/1984, R91/2004 ako aj rozhodnutím Najvyššieho súdu zo dňa 10.11.2016, sp. zn. 3Cdo/174/2016 zo dňa 10.11.2016. Nárok žalobcu na zaplatenia pohľadávok zo zmlúv o pôžičkách je premlčaný rovnako, ako jeho právo titulom zabezpečovacieho prevodu práva, ktorým boli tieto záväzky úpadcu zabezpečené. Ďalej žalovaný namietal, že zmluva o zabezpečovacom prevode práva nespĺňa obligatórne náležitosti vyžadované zákonom pre jej platnosť a účinnosť, keďže predmetom prevodu je vlastnícke právo k bytu. Preto musí zmluva obsahovať podstatné náležitosti podľa § 5 zák. 182/1993 Zb. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov a podpis úpadkyne ako predávajúceho musí byť úradne osvedčený. Z uvedených dôvodov ide o absolútne neplatný právny úkon, nakoľko okrem absencie týchto náležitostí zmluvy platí, že v zmysle § 553 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak je prevádzané právo zapísané v katastri, veriteľ je povinný oznámiť dočasnú prevodu v katastri nehnuteľností. Žalobca si túto svoju povinnosť nesplnil, pravdepodobne aj s vedomím, že zmluva o zabezpečovacom prevode práva, ktorá obsahuje podstatné nedostatky pre perfektný právny úkon, nemôže pri prieskume príslušného katastra obstať. Ďalšou podstatnou absentujúcou náležitosťou zmluvy o zabezpečovacom prevode práva je aj ocenenie práva, ktoré je aj predmetom zabezpečovacieho prevodu v peniazoch podľa § 553a Občianskeho zákonníka. Nárok žalobcu zo zmluvy o zabezpečovacom prevode práva nie je len premlčaný, ale aj zanikol, keďže žalobca si v prípade domnejšej existencie zabezpečovacieho práva viaznuceho na majetok úpadcu bol povinný v zmysle § 28 ods. 4 Zákona č. 7/2005 o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len ZKR) v prihláške doručenej správcovi riadne a včas uplatniť aj zabezpečovacie právo a to v základnej 45-dňovej lehote od vyhlásenia konkurzu. Inak toto jeho právo zanikne. Nakoľko si žalobca domnelú zabezpečenú pohľadávku v konkurznom konaní v zákonnej 45-dňovej lehote neuplatnil, jeho zabezpečovacie právo v podobe zabezpečovacieho prevodu práva zaniklo. Žalovaný zmeškal prekluzívnu lehotu na uplatnenie zabezpečovacieho práva v konkurznom konaní úpadcu.

4. Žalobca v priebehu konania uviedol, že zmluvy o pôžičkách boli opakovane predložené správcovi podstaty úpadcu a tento ich nenamietal. Splatnosť zmlúv o pôžičke bola upravená samostatnou dohodou, ktorej vydanie je predmetom konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 17C/268/2014. Uvedené sa vzťahuje aj na žalovaným namietané absencie náležitostí zmluvy o zabezpečovacom prevode práva.

5. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že konkurzný súd uznesením zo dňa 15.5.2019, sp. zn. 26K/64/2016-706 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka T Silver a.s. a uznesením zo dňa 17.10.2019 ustanovil žalobcu za správcu podstaty úpadcu. Uznesením zo dňa 27.11.2014, sp. zn. 26K/37/2014-88 konkurzný súd vyhlásil konkurz na majetok dlžníka Jana Lacková a uznesením zo dňa 19.3.2019, sp. zn. 26K/37/2014-1436 bol žalovaný ustanovený za správcu podstaty úpadcu. V Obchodnom vestníku č. 9/2016 zo dňa 15.1.2016 bol zverejnený zápis poznámky o spornom zápise týkajúci sa súpisu oddelenej podstaty zapísaného majetku zabezpečeného veriteľa Československá obchodná banka, a.s. k vyššie uvedenej nehnuteľnosti, a to v prospech spoločnosti T Silver a.s. v likvidácii. Uznesením zo dňa 28.6.2016, sp. zn. 26K/37/2014-421 konkurzný súd uložil spoločnosti T Silver a.s. v likvidácii v lehote do 30 dní podať voči správcovi žalobu, ktorou sa bude domáhať vyradenia sporného majetku. Uvedené uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 129/2016 dňa 6.7.2016.

6. Zmluvou o pôžičke, ktorú uzatvoril T Silver a.s. ako veriteľ a D. A. ako dlžník dňa 30.6.2005 sa veriteľ zaviazal poskytnúť finančnú pôžičku dlžníkovi vo výške 100.000,- Sk v hotovosti dňa 30.6.2005 a dlžník

sa zaviazal vrátiť veriteľovi pôžičku v celosti spolu s úrokom 4 % p.a. nasledujúci deň po písomnej výzve veriteľa.

7. Zmluvou o pôžičke, ktorú uzatvoril T Silver a.s. ako veriteľ a D. A. ako dlžník dňa 31.8.2005 sa veriteľ zaviazal poskytnúť finančnú pôžičku dlžníkovi vo výške 350.000,- Sk v hotovosti dňa 31.8.2005 a dlžník sa zaviazal vrátiť veriteľovi pôžičku v celosti spolu s úrokom 11 % p.a. nasledujúci deň po písomnej výzve veriteľa.

8. Zo Zmluvy o zabezpečovacom prevode práva uzavretej spoločnosťou T Silver a.s. ako veriteľom a Janou Lackovou ako dlžníčkou dňa 31.8.2005 mal súd prvej inštancie preukázané, že jej predmetom bolo zabezpečenie veriteľovej pohľadávky v celkovej výške 450.000,- Sk s prísl. poskytnutej veriteľom dlžníkovi na základe vyššie uvedených zmlúv o pôžičke zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva dlžníka k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXXX na Katastrálnom úrade v Košiciach, a to 3-izbový byt č. XX na X. poschodí na Clementisovej 6 v Košiciach, súp. č. XXX na parcele č. XXXX o rozlohe XX m². Veriteľ prevádzané vlastníctvo k daným nehnuteľnostiam prijíma. V prípade, ak si dlžník splní svoj záväzok voči veriteľovi riadne a včas, je veriteľ povinný do 3 dní od splnenia záväzku uzatvoriť s dlžníkom zmluvu o spätnom a bezodplatnom prevode vlastníckeho práva k daným nehnuteľnostiam. V prípade, že si dlžník svoj záväzok voči veriteľovi nesplní riadne a včas, je veriteľ oprávnený predať v dobrovoľných dražbách. Z výťažku tohto predaja je veriteľ oprávnený uspokojiť svoju pohľadávku a prebytok je povinný vydať dlžníkovi.

9. Súd prvej inštancie uviedol, že z prihlášky pohľadávky č. 1 zo dňa 20.4.2018 nepochybne vyplýva, že si ňou veriteľ: spoločnosť Technoinvest - Holding, a.s. uplatnil v konkurznom konaní sp. zn. 26K37/2014 ako inú pohľadávku, svoju pohľadávku voči úpadcovi: D. A. - istinu vo výške 12.629,87 eur a úroky vo výške 357,61 eur. Ako právny dôvod vzniku pohľadávky veriteľ uviedol: Na základe Zmluvy o pôžičke uzavretej spoločnosťou T Silver a.s. ako veriteľom a Janou Lackovou ako dlžníčkou dňa 30.6.2005 bola dlžníkovi poskytnutá finančná pôžička Jane Lackovej vo výške 100.000,- Sk. Predmetnú pôžičku vo výške 100.000,- Sk bol dlžník povinný vrátiť v celosti spolu s úrokom 4 % p. a. nasledujúci deň po písomnej výzve veriteľa. Na základe Zmluvy o pôžičke uzavretej spoločnosťou T Silver a.s. ako veriteľom a D. A. ako dlžníčkou dňa 31.8.2005 bola poskytnutá finančná pôžička D. A. vo výške 350.000,- Sk. Predmetnú pôžičku vo výške 350.000,- Sk bol dlžník povinný vrátiť veriteľovi v celosti spolu s úrokom 11 % p. a. nasledujúci deň po písomnej výzve veriteľa. Následne bola dňa 15.2.2007 uzavretá Zmluva o predaji časti podniku medzi pôvodným veriteľom: T Silver a.s. ako predávajúcim a spoločnosťou Technoinvest - Holding, a.s. ako kupujúcim na základe ktorej prešli na predávajúceho okrem iného aj pohľadávky spoločnosti T Silver a.s. do majetku kupujúceho.

10. Súd prvej inštancie vec právne posudzoval podľa ustanovení § 28 ods. 2, 3, 4 a 8, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 2, 4, 5, 8 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ZKR), ktoré upravujú prihlasovanie pohľadávok, náležitosti súpisu majetku podstát, vylučovaciu žalobu, ďalej podľa § 125 ods. 1, § 133 ods. 2, § 657, § 658, § 553, § 100 ods. 1, § 101, § 563 Občianskeho zákonníka, upravujúce vlastníctvo bytov a nebytových priestorov, nadobúdanie vlastníckeho práva vkladom do katastra nehnuteľností, zmluvu o pôžičke, zabezpečovací prevod práva, premlčanie práva, všeobecnú dĺžku premlčacej doby, § 4 ods. 1 písm. a), ods. 2 zákona č. 182/1993 Zb. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, ktoré upravujú nadobúdanie vlastníckeho práva k bytu na základe zmluvy o prevode a dospel k záveru, že žaloba žalobcu bola podaná v zákonom stanovenej lehote podľa § 78 ods. 4 ZKR, teda včas.

11. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca právo na vylúčenie majetku (teda vlastnícke právo k danej nehnuteľnosti) odvodzoval od Zmluvy o zabezpečovacom prevode práva zo dňa 31.8.2005, ktorej predmetom bolo zabezpečenie veriteľovej pohľadávky v celkovej výške 450.000,- Sk s prísl. poskytnutej veriteľom dlžníkovi na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 30.6.2005 a zo dňa 31.8.2005. Keďže žalovaný vzniesol námietku premlčania nárokov žalobcu, súd prvej inštancie posudzoval v konaní, či táto námietka je dôvodná, pričom sa stotožnil s názorom žalovaného, že ak nebola medzi veriteľom a dlžníkom dohodnutá splatnosť dlhu dohodou, alebo iným spôsobom, možno podľa § 563 Občianskeho zákonníka požiadať o splnenie dlhu dlžníka kedykoľvek a dlžník je povinný splniť dlh kedykoľvek po tom, o čo ho veriteľ o plnenie požiada. Uvedené ustanovenie tak veriteľovi umožňuje určiť čas plnenia, teda vyvolať splatnosť, ktorá nastáva nasledujúci deň po dni keď bol dlžník vyzvaný na plnenie. Žalobca ako veriteľ bol preto oprávnený vyzvať dlžníka deň nasledujúci po dni poskytnutí pôžičky, t.j. dňa 1.7.2005 a dňa

1.9.2005 a preto nároky žalobcu na vrátenie pôžičiek sa premlčali ku dňu 1.7.2008 a ku dňu 1.9.2008, keďže žalobca tieto nároky neuplatnil na súde. Nárok žalobcu na zaplata pohľadávok z titulu zmlúv o pôžičkách je premlčaný, rovnako ako aj jeho právo z titulu zabezpečovacieho prevodu práva, ktorým boli tieto záväzky úpadcu zabezpečené. V rámci vykonaného dokazovania pritom neboli žalobcom preukázané jeho tvrdenie o existencii dôkazov preukazujúcich, že nárok žalobcu nie je premlčaný.

12. Súd prvej inštancie zároveň konštatoval, že nárok žalobcu, ktorý je predmetom sporu taktiež zanikol a to s poukazom na ustanovenie § 28 ods. 4 ZKR, nakoľko si žalobca toto zabezpečovacie právo neuplatnil v zákonnej 45 dňovej lehote v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 26K/37/2014. Z Prihlášky pohľadávky č. 1 zo dňa 20.4.2018 pritom vyplýva, že si ňou veriteľ: Technoinvest - Holding, a.s. (teda subjekt odlišný od žalobcu) uplatnil v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 26K37/2014 ako tzv. inú pohľadávku a to pohľadávku voči úpadcovi Jana Lacková, vo výške - istina 12.629,87 eur a úroky 357,61 eur a to práve na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 30.6.2005 a dňa 31.8.2005 Následne bola dňa 15.2.2007 uzavretá Zmluva o predaji časti podniku medzi pôvodným veriteľom: T Silver a.s. ako predávajúcim a spoločnosťou Technoinvest - Holding, a.s. ako kupujúcim na základe ktorej prešli na predávajúceho okrem iného aj pohľadávky spoločnosti T Silver a.s. do majetku kupujúceho. Uvedená pohľadávka bola popretá a žaloba o určenie popretej pohľadávky bola v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cbi/4/2018 zamietnutá práve z dôvodu premlčania.

13. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že žalobca síce poukázal na existenciu konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 17C/268/2014, ktorého predmetom je vydanie vecí odôvodňujúcich tvrdenie žalobcu, že jeho nárok nie je premlčaný a za tým účelom navrhol, aby súd toto konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Košice I, pod sp. zn. 17C/268/2014, no v konaní vedenom pod sp.zn. 17C/268/2014 súd žalobu zamietol, ktoré rozhodnutie je právoplatné a z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie návrh na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.

14. Z dôvodu, že v konaní bolo nepochybne preukázané, že nárok žalobcu nie je dôvodný, súd prvej inštancie upustil od vykonania, resp. hodnotenia ďalších stranami sporu označených alebo predložených dôkazov a žalobu zamietol.

15. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

16. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote v celom rozsahu odvolanie žalobca. Uviedol, že odvolanie podáva z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p., pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd napádaný rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie alebo zruší a vec vráti na ďalšie konanie. Uviedol, že súd prvej inštancie rozhodol o zamietnutí žaloby z dôvodu, že nárok žalobcu na základe zaplata pohľadávok titulom zmlúv o pôžičkách je premlčaný, rovnako ako aj jeho právo titulom zabezpečovacieho práva, ktorým boli tieto záväzky úpadcu zabezpečené a práva žalobcu taktiež zanikli. Tieto závery súdu prvej inštancie sú nesprávne, keďže žalobou bolo uplatnené právo titulom zabezpečovacieho prevodu práva, ktorým je vlastnícke právo. Podľa § 100 ods. 2, prvá veta Občianskeho zákonníka platí, že vlastnícke právo sa nepremlčuje. Súd prvej inštancie sa pritom žiadnym spôsobom nevysporiadal s tým, že práva (nároky) premlčaním nezanikajú. Premlčacie lehoty zabezpečovaných pohľadávok a práv vyplývajúcich napr. zo zabezpečovacieho inštitútu, ktorým nepochybne je aj zabezpečovací prevod vlastníckeho práva, plynú nezávisle, preto i v prípade premlčania zabezpečovanej pohľadávky nemusí byť premlčané právo vyplývajúce zo zabezpečovacieho inštitútu - zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva. Žalobca ďalej namietal, že sa súd prvej inštancie nedostatočne zaoberal a vyhodnotil nároky žalobcu vyplývajúce zo Zmluvy o zabezpečovacom prevode práva zo dňa 31.8.2005 a to vzhľadom na čas uzatvorenia uvedenej zmluvy, teda pred prijatím zákona č. 568/2007 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňom 1.1.2008, keď bolo potrebné podrobne sa zaoberať charakterom a obsahom tejto zmluvy a teda aj skutočnosťou, či skutočne išlo o zabezpečovací prevod práva v zmysle jeho zabezpečovacieho charakteru, teda čo išlo o dočasný prevod vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti zabezpečujúci pohľadávku žalobcu, alebo išlo o iný charakter nároku vyplývajúci zo zmluvy, spojený najmä s trvalým prevodom vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a teda aj otázku samotnej reštitúcie majetkových práv dlžníka. Žalobca preto rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval najmä čo do jeho odôvodnenia vzhľadom na namietané nesprávne hodnotenie za nepresvedčivé, čo zakladá jeho nepreskúmateľnosť.

17. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Tvrdenia žalobcu v odvolaní, že súd prvej inštancie vyslovil, že pohľadávka žalobcu zanikla, nie je správny, keďže súd prvej inštancie konštatoval zánik zabezpečovacieho práva pre jeho neuplatnenie v konkurze žalovanej v zákonnej lehote. Uvedené má za účinnok, že neuplatnené zabezpečovacie právo ex lege zaniká. Tvrdenie žalobcu, že vlastnícke právo sa nepremlčuje nemá súvis s prejednávanej sporom, keďže dôvodom vylúčenia majetku zo súpisu podľa tvrdení žalobcu nemalo byť vlastnícke právo, ale existencia zmluvy o zabezpečovacom prevode práva ako zabezpečovacom inštitúte. Je právne irelevantné, či zabezpečovacie právo bolo vo vzťahu k žalovanej premlčané alebo nie, keďže toto zabezpečovacie právo jeho riadnym a včasným neuplatnením v konkurze žalovanej zaniklo ex lege. Ďalej žalovaný namietal, že žalobca nepredniesol žiadne tvrdenia a dôkazy, na základe ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že existuje dôvod na vylúčenie dotknutého majetku zo súpisu v konkurze vyhlásenom na majetok úpadkyne Jany Lackovej. Zároveň tvrdenia žalobcu uvádzané v odvolaní týkajúce sa inštitútu premlčania vo vzťahu k vlastníckemu právu sú neprípustné novoty, ktoré neboli žalobcom prednesené pred súdom prvej inštancie.

18. Žalobca odvolaciu repliku nepodal výzva súdu prvej inštancie s vyjadrením k odvolaniu mu bola doručená dňa 20.11.2020.

19. Skôr než odvolací súd pristúpil k prejednávaniu odvolania zisťoval, či odvolanie žalobcu podané proti výroku II. smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon takýto opravný prostriedok pripúšťa.

20. Podľa § 355 ods. 2 C.s.p., proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

21. Podľa § 357 písm. n) C.s.p., odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164.

22. Podľa § 386 písm. c) C.s.p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

23. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 357 *expressis verbis* uvádza, v ktorých prípadoch je voči uzneseniu súdu prvej inštancie prípustné odvolanie, pričom vo vyššie citovanom písmene n) § 357 C.s.p. je ustanovená prípustnosť odvolania len proti uzneseniu o prerušení konania. V tejto veci však nejde o uznesenie o prerušení konania, ale o uznesenie, ktorým bol zamietnutý návrh strany sporu na prerušenie konania.

24. Odvolací súd je toho názoru, že pokiaľ zákonodarca v § 357 písm. n) C.s.p. stanovil prípustnosť odvolania len proti uzneseniu o prerušení konania a nie aj proti zamietnutiu návrhu na prerušenie konania, toto ustanovenie treba vykladať reštriktívne a nemožno rozširovať prípustnosť odvolania na prípady, ktoré nie sú v tomto ustanovení výslovne uvedené. Ak by zákonodarca chcel pripustiť odvolanie aj proti zamietnutiu návrhu na prerušenie konania, bol by to v § 357 výslovne uviedol, tak ako je tam výslovne uvedená prípustnosť odvolania proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, proti zamietnutiu návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie či o návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku (písmená g), h), i)/. Ak v týchto prípadoch zákonodarca výslovne uviedol, že ide o odvolania proti uzneseniam „o zamietnutí návrhu“ resp. „o návrhu“, neexistuje dôvod, aby to nebol uviedol aj v prípade, ak by chcel pripustiť odvolanie proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania.

25. Pokiaľ teda nie je možné zo žiadneho ustanovenia C.s.p. vyvodiť prípustnosť odvolania voči konkrétnemu typu uznesenia súdu prvej inštancie, je nutné z toho vyvodiť záver, že odvolanie voči takémuto uzneseniu prípustné nie je.

26. V posudzovanom prípade preto odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti druhému výroku rozsudku súdu prvej inštancie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému procesný predpis odvolanie nepripúšťa. Z uvedeného dôvodu odvolací súd odvolanie proti druhému výroku rozsudku súdu prvej inštancie podľa § 386 písm. c) C.s.p. odmietol.

27. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu voči prvému a tretiemu výroku rozsudku súdu prvej inštancie podľa ustanovení § 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.), bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 C.s.p., pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu voči prvému a tretiemu výroku nie je dôvodné.

28. Rozsudok odvolacieho súdu bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 C.s.p. odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo podľa § 219 ods. 3 C.s.p. oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

29. Žalobca podanie odvolania odôvodnil dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p. Odvolací súd zastáva názor, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

30. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností dospel k správne právnemu záveru. Odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

31. Podľa článku 8 C.s.p. strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

32. Podľa § 149 C.s.p. prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

33. Základnou procesnou povinnosťou sporových strán je povinnosť uviesť skutkové tvrdenia podstatné pre rozhodnutie vo veci a povinnosť označiť a doložiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení. Žalobca je povinný tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré opodstatňujú jeho porušené alebo ohrozené právo alebo právom chránený záujem a žalovaný je povinný tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré právo žalobcu vylučujú. Dokazovať je povinný každý, kto v spore niečo tvrdí.

34. Podľa § 151 ods. 1 a 2 C.s.p. skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

35. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že skutkové tvrdenie sa považuje za nesporné, ak protistrana vyhlási, že je pravdivé, alebo ak sa aplikuje právna domnienka uvedená v uvedenom ustanovení, podľa ktorej platí, že skutkové tvrdenie je nesporné, ak ho protistrana nepoprela vôbec alebo ak ho síce poprela, ale neúčinne. Pre popretie skutkových tvrdení platia rovnaké požiadavky ako pre predkladanie skutkových tvrdení, to znamená, že strana musí nielen popierať tvrdenia protistrany, ale musí uviesť vlastné tvrdenia a tieto musí preukázať, resp. predložiť alebo navrhnúť dôkazy na preukázanie týchto svojich tvrdení, inak sa takéto popretie považuje za neúčinné.

36. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) C.s.p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, to znamená, že musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1 C.s.p. (dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti,

eventuálne vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185 - § 211 C.s.p. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a podobne. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods. 1 C.s.p., lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvodným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zřejmý nesúlad.

37. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, to znamená, že vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu) a použitie správneho ustanovenia neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ustanovenia podradil zistený skutkový stav) a ako ho prípadne vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ustanovení vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

38. Predmetom konania je vylúčenie nehnuteľnosti a to bytu špecifikovaného v žalobe zo súpisu majetku konkurznej podstaty.

39. Predpoklady pre úspešné uplatňovanie vylučovacej (excindačnej) žaloby podľa ustanovenia § 78 ZKR sú: 1. vec bola správcom konkurznej podstaty príslušného úpadcu zapísaná do súpisu majetku konkurznej podstaty, 2. excindačná žaloba podaná osobou odlišnou od úpadcu došla súdu najneskôr v posledný deň lehoty určenej tejto osobe výzvou, 3. žalovaným je správca konkurznej podstaty, 4. v dobe, keď súd rozhoduje o vylúčení veci, trvajú účinky konkurzu a vec je naďalej zapísaná v konkurznej podstate (nebola medzitým správcom konkurznej podstaty vylúčená zo súpisu), 5. osoba, ktorá sa domáha vylúčenia veci zo súpisu, preukázala nielen to, že vec nemala byť do súpisu zaradená, ale aj to, že právo, ktoré vylučovalo zaradenie veci do súpisu, svedčí jej, t.j. preukázala, že má tzv. „lepšie právo“ k veci.

40. Medzi stranami nebolo sporné, že predpoklady pod 1. až 4. boli v posudzovanom prípade splnené. Sporným medzi stranami bolo, či žalobca (teraz príslušný správca konkurznej podstaty úpadcu, ktorý vystupoval ako žalobca) má (vlastnícke) právo, ktoré vylučuje zaradenie tejto veci do súpisu konkurznej podstaty úpadkyne.

41. Je nepochybné, že žalobca sa v konaní domáha vylúčenia sporného bytu zo súpisu konkurznej podstaty, keď odvodzuje existenciu svojho vlastníckeho práva len zo Zmluvy o zabezpečovacom prevode práva zo dňa 31.8.2005, na základe ktorej sa mal stať jeho vlastníkom.

42. Odvolací súd dáva do pozornosti, že rámec súdneho konania je daný obsahom žaloby. Keďže podľa § 74 ods. 4 ZoKR je potrebné podať žalobu o vylúčenie veci v súdom určenej lehote, nemožno dodatočne meniť skutkové tvrdenia uvedené v takejto žalobe a uplynutím tejto lehoty právo žalobcu zaniká (prekluduje) a žalobca na základe iných skutkových tvrdení nemôže mať v konaní úspech, keďže súd o rozhodovaní o vylúčení veci z konkurznej podstaty skúma len tie dôvody existencie tzv. „lepšieho práva k veci“, ktorých sa oprávnená osoba v žalobe dovoláva.

43. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol, čo odôvodnil tým, že nárok žalobcu na zaplata pohľadávok zo zmlúv o pôžičkách je premlčaný, rovnako ako aj právo žalobcu titulom zabezpečovacieho prevodu práva, ktorým boli tieto záväzky úpadcu zabezpečené a zároveň aj z dôvodu, že nárok žalobcu, ktorý je predmetom sporu zanikol a to s poukazom na ustanovenie § 28 ods. 4 ZKR.

44. Žalobca v podanom odvolaní v podstate namietal, že vlastnícke právo sa nepremlčuje a v prípade premlčania zabezpečovanej pohľadávky, nemusí byť premlčané aj právo vyplývajúce zo zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva.

45. Nemôžu byť žiadne pochybnosti (a zodpovedá tomu zaradenie právnej úpravy zmluvy o zabezpečovacom prevode práva do ôsmej časti piateho oddielu Občianskeho zákonníka) o tom, že zabezpečovací prevod práva je zabezpečovací inštitút, tak ako aj napr. záložné právo. Vzhľadom k dátumu uzatvorenia Zmluvy o zabezpečovacom prevode práva dňa 31.8.2005, sa na ňu vzťahuje právna úprava účinná do 1.1.2008. Keďže vtedy platná právna úprava bližšie *expressis verbis* premlčanie zabezpečovacieho prevodu práva neupravovala, je potrebné na tento inštitút primerane aplikovať vtedajšiu právnu úpravu vzťahujúcu sa na obdobné inštitúty, ako napr. záložné právo.

46. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať (ods. 1). Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka (ods. 2).

47. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

48. Podľa § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže sa záložný veriteľ uspokojiť alebo domáhať sa uspokojenia zo zálohu aj vtedy, keď zabezpečená pohľadávka je premlčaná.

49. Právo (nárok) na uspokojenie z predmetu zabezpečovacieho prevodu práva (tak ako v prípade zálohu) vzniká dňom, v ktorom je veriteľ podľa hmotného práva oprávnený požadovať, aby zabezpečená pohľadávka bola uhradená z predmetu zabezpečenia. Taký okamih nastáva, tak ako to uviedol aj súd prvej inštancie vtedy, ak dlžník zabezpečenú pohľadávku riadne a včas (v dobe, v ktorej mal byť podľa dohody, právneho predpisu alebo rozhodnutia dlh zodpovedajúci zabezpečenej pohľadávke dlžníkom splnený) nesplnil, teda - povedané inak - márnym uplynutím doby splatnosti zabezpečenej pohľadávky.

50. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka je premlčacia doba (aj zabezpečovacieho prevodu práva) trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (teda odo dňa, kedy vzniklo právo na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky z predmetu zabezpečovacieho prevodu práva).

51. Podľa ustanovenia § 100 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka sa záložné práva nepremlčujú skôr než zabezpečená pohľadávka. Aj keby teda márne uplynuli premlčacej doby podľa ustanovenia § 101 alebo § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, záložné právo nie je premlčané, ak ešte neuplynula premlčacia doba u zabezpečenej pohľadávky; v takom prípade sa záložné právo premlčuje ešte len márnym uplynutím premlčacej doby zabezpečenej pohľadávky.

52. Ustanovenie § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka síce umožňuje uspokojenie zo zálohu (teda analogicky aj zo zabezpečovacieho prevodu práva) pre prípad, kedy by zabezpečená pohľadávka bola premlčaná a nebolo by možné dosiahnuť jej prisúdenie z hľadiska záväzkového vzťahu. Nevyplýva však z neho, že by sa záložné právo (teda ani zabezpečovací prevod práva) nemohlo premlčať.

53. Z obsahu spisu vyplýva, že pohľadávky zo zmlúv o pôžičke (ktoré neboli vymáhané v súdnom ani v rozhodcovskom konaní) márnym uplynutím trojročnej všeobecnej premlčacej doby (§ 101 Občianskeho zákonníka) sa premlčali zjavne už pred začatím konania v danom spore. Preto tiež došlo aj k premlčaniu zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva márnym uplynutím všeobecnej trojročnej premlčacej doby (zabezpečovacie právo v tomto prípade nebolo priznané právoplatným rozhodnutím súdu ani iného orgánu; a tiež nebolo dlžníkom písomne uznané čo do dôvodu a výšky), ktorá začala plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať prvýkrát (teda odo dňa, kedy vzniklo právo na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky zo zabezpečovacieho prevodu práva) [§ 101 Občianskeho zákonníka]. V posudzovanom spore preto už nie je možné, aby sa žalobca na súde úspešne domáhal vylúčenia spornej nehnuteľnosti z konkurznej podstaty úpadkyne s poukazom na existenciu „lepšieho práva“ k veci.

54. Odvolací súd zároveň udáva, že vyššie uvedené závery platia o to viac, že došlo k vyhláseniu konkurzu na úpadkyňu D. A., čo je potrebné vnímať ako špecifické súdne konanie, kde si veritelia uplatňujú svoje pohľadávky voči dlžníkovi, ak chcú aby ich pohľadávky boli uspokojené. Zákon pritom v § 28 ods. 4 ZKR v prípade zabezpečených pohľadávok vyžaduje, aby zabezpečenie bolo riadne a včas prihlásené v základnej prihlasovacej lehote, inak zo zákona zanikne.

55. Správne preto súd prvej inštancie uviedol, že zabezpečovacie právo na základe Zmluvy o zabezpečovacom prevode práva zaniklo, keďže v konkurze úpadkyne nebolo riadne a včas (žiadnym veriteľom) prihlásené.

56. Podľa § 553 ods. 1 Občianskeho zákonníka (účinného v čase uzatvorenia Zmluvy o zabezpečovacom prevode práva), splnenie záväzku sa môže zabezpečiť prevodom práva dlžníka v prospech veriteľa (zabezpečovací prevod práva).

57. Podľa § 553 ods. 2 Občianskeho zákonníka (účinného v čase uzatvorenia Zmluvy o zabezpečovacom prevode práva), zmluva o zabezpečovacom prevode práva sa musí uzavrieť písomne.

58. K námietke žalobcu, že vlastnícke právo nepodlieha premlčaniu odvolací súd udáva, že s týmto tvrdením žalobcu sa stotožňuje, no žalobca v konaní nepreukázal, že mu vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti skutočne patrí, teda že sa stal (tzv. trvalým) vlastníkom sporného bytu a to ešte pred vyhlásením konkurzu na majetok úpadkyne a to práve na základe Zmluvy o zabezpečovacom prevode práva, ktorú predložil v konaní spolu so žalobou.

59. Odvolací súd udáva, že strany uzatvárajú zmluvu o zabezpečovacom prevode práva s úmyslom, aby nešlo o trvalý prevod, ale len o prevod dočasný na účely zabezpečenia veriteľovej pohľadávky, takže len podmienene dochádza k zmene v osobe nositeľa práva (napr. v osobe vlastníka). Účelom tohto prevodu je motivovať a nútiť dlžníka, aby veriteľovi splnil svoj záväzok riadne a včas, a zároveň dosiahnuť právnu istotu veriteľa, že dôjde k splneniu záväzku (zabezpečovacia funkcia). Zabezpečovacím prevodom práva veriteľ sleduje taktiež možnosť dosiahnuť v prípade omeškania dlžníka s plnením jeho záväzku uspokojenie svojho práva z predmetu prevedeného práva (uhradzovacia funkcia). Pri výklade a aplikácii § 553 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. decembra 2007 je potrebné tieto základné skutočnosti rešpektovať a vychádzať z nich aj pri odvodzovaní náležitostí zmluvy o zabezpečovacom prevode práva. Zmluva v zmysle tohto ustanovenia má jednoznačne určovať zmluvné strany, zabezpečovaný záväzok, právo dlžníka, ktoré sa prevádza na veriteľa, skutočnosť, že zmluvu uzatvárajú ako zmluvu o zabezpečovacom prevode práva, t. j. že tu ide iba o podmienený prevod práva z dlžníka na veriteľa na účely zabezpečenia splnenia pohľadávky veriteľa s rozvázovacou podmienkou, ktorá sa uplatní pri uspokojení zabezpečenej pohľadávky tak, že právny úkon, ktorým bolo právo prevedené, stráca účinnosť a právo v rozsahu, v akom bolo prevedené, prechádza späť na dlžníka. Napokon v zmluve musí byť uvedené, ako sa zmluvné strany vysporiadajú v prípade, že dlžník zabezpečenú pohľadávku veriteľovi riadne a včas neuhradí (riešenie tzv. uhradzovacej funkcie tohto inštitútu). Z nálezu Ústavného súdu SR č.k. I. ÚS 342/2010-53 zo dňa 8.12.2010 vyplýva, že aj v období do 1. januára 2008 súdna prax jednoznačne prijala záver, podľa ktorého zabezpečovací prevod môže byť len dočasný, pričom o dočasnosti prevodu zabezpečovacieho práva ide v zásade vtedy, keď dlžník prevedie na veriteľa svoje právo s rozvázovacou podmienkou, podľa ktorej zabezpečený záväzok bude splnený. Zabezpečovacím prevodom tak dochádza k zmene v subjekte práva do momentu splnenia záväzku a v prípade jeho splnenia sa obnoví pôvodný stav.

60. Právny úkon - Zmluva o zabezpečovacom prevode práva zo dňa 31.8.2005 sa v tomto prípade týkal nehnuteľnosti. Pokiaľ je teda predmetom zabezpečovacieho prevodu vlastnícke právo k nehnuteľnosti, účinnosť nadobudnutia vlastníckeho práva sa posudzuje podľa všeobecných ustanovení o nadobúdaní vlastníctva zmluvou (§ 133 Občianskeho zákonníka). Podľa § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa prevádza nehnuteľná vec na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo vkladom do katastra nehnuteľností podľa osobitných predpisov, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Teda pri nehnuteľnostiach sa vlastníctvo nadobúda vkladom (intabuláciou) vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. To platí aj v prípade, že ide len o dočasný zabezpečovací prevod vlastníckeho práva, ktorý trvá len do splnenia rozvázovacej podmienky. Napriek tomu je nesporné, že ako vlastník sa na list vlastníctva zapisuje veriteľ. V takomto prípade je veriteľ vlastníkom prevedenej nehnuteľnosti od dátumu nadobudnutia vlastníctva vkladom do katastra nehnuteľností až do momentu, kedy jeho vlastníctvo

zanikne. Z LV č. XXXXX pritom vyplýva, že ako vlastníčka sporného bytu je vedená úpadkyňa, teda žalobcovi ani evidenčne nesvedčí vlastnícke právo k bytu, či už na základe Zmluvy o zabezpečovacom prevode práva zo dňa 31.8.2005, resp. na základe ďalšej právnej skutočnosti, na základe ktorej by sa žalobca stal definitívne (trvale) vlastníkom spornej nehnuteľnosti v zmysle druhého odseku článku V. zmluvy, čo namietal aj žalovaný v priebehu konania na súde prvej inštancie.

61. Nestačí preukázať existenciu právneho titulu spôsobilého na vznik vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Uzavretím samotnej Zmluvy o zabezpečovacom prevode práva totiž nedochádza k vecno-právnym účinkom nadobudnutia vlastníckeho práva. K (dočasnému, resp. následne trvalému) nadobudnutiu vlastníckeho práva z tohto zabezpečovacieho inštitútu podľa práva dochádza až vkladom do katastra nehnuteľností, ku ktorému podľa dôkazov produkovaných v konaní nedošlo. Odvolací súd sa zároveň stotožňuje s námietkami žalovaného v konaní na súde prvej inštancie, ktorý mimo iného poukázal aj na ustanovenie § 47 Občianskeho zákonníka, kde je uvedená nevyvrátiteľná domnienka, že ak účastníci zmluvy nepodalí návrh na rozhodnutie o povolení vkladu zabezpečovacieho prevodu práva na príslušnú správu katastra nehnuteľností do troch rokov od uzavretia zmluvy, platí, že od tejto odstúpili, teda žalobca vlastnícke právo k nehnuteľnosti na základe predloženej Zmluvy o zabezpečovacom prevode práva nemohol nadobudnúť.

62. Uvedené rovnako platí aj s poukazom na to, že Zmluva o zabezpečovacom prevode práva v znení ako bola predložená v konaní na súde prvej inštancie neobsahuje obligatórne náležitosti takejto zmluvy podľa § 5 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov keďže v prípade, že ide o zmluvné nadobúdanie vlastníctva bytov a nebytových priestorov [§ 6 ods. 1 písm. d) zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), § 118 ods. 2 Občianskeho zákonníka] ako aj to, že podpis prevodcu (úpadkyne) nie je osvedčený podľa osobitného predpisu (§ 42 ods. 3 Katastrálneho zákona), čo spôsobuje absolútnu neplatnosť takéhoto právneho úkonu podľa § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 37 Občianskeho zákonníka ako aj § 40 Občianskeho zákonníka, čo napokon namietal aj žalovaný v konaní na súde prvej inštancie.

63. Aj z vyššie uvedených dôvodov, pre absenciu obligatórnych náležitostí Zmluvy o zabezpečovacom prevode (vlastníckeho) práve k nehnuteľnosti (bytu), ktoré majú za následok, že táto zmluva je absolútne neplatná, nemôže žalobcovi svedčiť také vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti, ktoré by odôvodňovali záver o dôvodnosti žaloby o vylúčenie veci z konkurznej podstaty úpadkyne a to ani s poukazom na to, že žalobca až v odvolacom konaní uvádzal, že Zmluvu o zabezpečovacom prevode práva mala mať charakter trvalého prevodu práva.

64. Z obsahu odvolania v zásade vyplýva, že žalobca vlastne nesúhlasí s právnymi závermi súdu prvej inštancie. Skutočnosť, že žalobca mal na vec odlišný názor a že rozhodnutie súdu prvej inštancie nebolo odôvodnené podľa jeho predstáv, nie je dostačujúcou bázou pre tvrdenia o nepreskúmateľnosti napádaného rozhodnutia a existencii vady v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p.

65. Vzhľadom na vyššie uvedené, dospel odvolací súd k záveru o vecnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal vylúčenia majetku z konkurznej podstaty zamietol.

66. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny. Taktiež potvrdil výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania ako vecne správny.

67. O trovách tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému, ktorý bol v tomto odvolacom konaní úspešný priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania, ktoré je povinný nahradiť neúspešný žalobca. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

68. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom podľa § 429 ods. 1 C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).